

ønske, at man enten indskrænkede Kredsen eller ialtfald aabnede Væilighed for Ministeren til at kunne formindste Kredsen, naar Omstændighederne gjorde det ønskeligt. — Jeg skal, inden jeg sætter mig, gjøre opmærksom paa en Utydelighed, der forekommer mig at være tilstede i § 12, idet der nemlig er brugt Udtrykker, som synes at tyde paa, at det skal være den Tiendeyder, der vil afløse sin Tiende, tilladt at gjøre Indbetalinger i Statskassen med 4 pCt. Obligationer. Jeg veed ikke, om dette er Meningen, men jeg tror, at det for Statskassen er af ikke liden Interesse, at Tiendeyderen gjør disse Indbetalinger kontant og ikke ved Statsobligationer. Der findes ikke i de tidligere Love nogen Bestemmelse, der tillægger Vedkommende en saadan Ret. Jeg tør derfor antage, at det her mere er kommet ind ved Mangel paa Opmærksomhed, end at man egentlig har villet tillægge Tiendeydelse, afløserne Ret til at kunne benytte kongelige Obligationer i det her angivne Diemed.

Winther: Til de forskjellige Tassigelser, der ere komne fra forskjellige Medlemmer til Forslagsstillerne, for det Arbejde, de have leveret, skal jeg tillade mig at sige min Tak. Jeg kan naturligvis ikke Andet end anerkjende den Bestræbelse, for at imødefomme et tidligere yttret Ønske, som de Herrer have søgt at fyldestgjøre, men jeg er bleven misforstaaet, naar man har troet, at jeg badlede denne Side af Sagen. Jeg har blot talt om, at Resultatet er saaledes, at jeg aldeles ikke kan gaa ind derpaa, men dette er jo noget helt Andet, end at badle deres Bestræbelser for at søge at faae dette Forhold klarer og fremmet. Dette siger jeg naturligvis ikke ligeoverfor de ærede Forslagsstillere selv, men i Anledning af en Bemærkning, der fremkom fra det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Chr. Jensen). Det, der bestemte mig til at begjære Ordet, var imidlertid mere et personligt Mellemværende, om jeg saa maa sige, idet det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) troede at kunne sige, hvorledes det store Flertal af Thinget havde stillet sig overfor det Lovforslag, jeg kom med ifjor. Det er en Feiltagelse, naar

det ærede Medlem tror at kunne udlede Noget af den Afstemning, der da fandt Sted, thi det vil maagte erindres, at jeg selv opfordrede mine Meningsfæller til at stemme mod Lovforslagets videre Gang paa Grund af Forhold, som fandt Sted i dette Thing. Deras resulteret, at der aldeles ikke lader sig drage nogen bestemt Slutning om hvorledes det store Flertal stillede sig til Sagen selv. Dernæst skal jeg tillade mig at oplyse det ærede Medlem om, hvad han ikke kan vide, at før jeg indbragte Forslaget i Thinget, var det mig meddelt, at en stor Samling af Mænd billigede, at dette Forslag blev bragt frem. Dette skulde jeg dog anføre til Dplysning for de ærede Forslagsstillere, og ligeledes skal jeg sige det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds, at han en af Dagene skal faae at se, at den Kur, som han troede skulde have virket paa mig, har været aldeles magtesløs, idet jeg nemlig, som jeg ifjor lovede, skal indbringe Forslaget igjen iaar, og det uagtet der har staaet en meget vidtløftig Smødegaaen af dette Forslag i et stort Dagblad her i Byen, med Hensyn til hvilken jeg imidlertid tror, at det kan lykkes at vise, at dens Forfatter er det gaaet ligesom det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds troede, at det er gaaet et meget lærd Medlem her i Thinget, nemlig det ærede Medlem for Middelfart (H. C. D. Müller), som han omtalte. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds sagde tillige, at jeg og de, der staa paa mit Standpunkt, ville tage fra Nogle og give til Andre. Dette er efter min Mening en aldeles uberettiget Anke overfor det Forslag, han sigtede til, idet det aldeles ikke gik ud paa Andet end at omregulere en Ydelse, som det ved Lov er fastsat skal gives, til at ydes paa en anden Maade; dette kalder jeg idetmindste ikke at tage fra En og give til en Anden. Den, der har kjøbt en Eiendom under en saadan Lovbestemmelse, maa virkelig finde sig i, at Loven forandrer hans Stilling, ikke at tale om, at det er saa meget mere ubilligt, at komme med en sliig Anke, naar man erindrer, at jeg fandt, at der burde gives Tid til, at dette Forhold kunde indføres, og at der navnlig endog kunde gaas ind paa